

fredshed i arbejdet kan være udbyttedeling, hvorved lønmodtagerne ud over den fastsatte løn får en ydelse, der står i forhold til virksomhedens overskud. I Danmark er der fornylig gennemført en lov, der opfordrer virksomhederne til på frivilligt grundlag at indføre udbyttedeling, f. eks. ved henlæggelse af en del af overskuddet til en social fond, der skål forbedre de ansattes eller deres pårørendes kår i tilfælde af sygdom, forsørgerens død o. s. v. Til dette formål er der nedsat et nævn med repræsentanter for regeringen, arbejdsgivere, arbejdere og funktionærer. Nævnet skal virke rådgivende over for myndigheder og virksomheder for at fremme udbyttedeling ved udarbejdelse af mønsterordninger eller f. eks. ved at foreslå skattemæssige begunstigelser for henlæggelser til sociale fonds.

Det må føles som en alvorlig advarsel, når man læser generaldirektørens redegørelse for de unges tilpasningsvanskeligheder, et problem, som også gør sig gældende i de mere industrielt udviklede lande. Vi må her spørge os selv, hvad vi kan gøre for at vinde de unges tillid. Det er muligt, at de idealer, vi har holdt frem for den unge generation, ikke har været inspirerende nok; men der er ingen mangel på opgaver, hvis løsning kræver en indsats fra de unge.

Som det er tilfældet i mange andre lande, foregår der netop nu en indsamling i Danmark i anledning af verdensflygtningearret, og denne appel er blevet besvaret på en virkelig imponerende måde, især fra de unges side.

Der er en anden stor opgave, som måske også kan virke inspirerende på ungdommen. Store dele af verdens befolkning lever stadig i den yderste fattigdom. Det vil være nødvendigt at højne deres levestandard. Hertil kommer, at den voldsomme befolkningstilvækst medfører en stærk forøgelse af de i forvejen enormt store behov, der må tilfredsstilles. En tilfredsstillelse af disse behov kræver en uhyre stor produktionsindsats, i særdeleshed i de industrielt mindre udviklede lande, men løsningen af denne opgave vil også kræve en indsats af de lande, der har nået en højere udvikling i industriel henseende. Man må håbe, at den påtrængende nødvendighed af at løse dette problem kan virke som et incitament for befolkningen, og ikke mindst for de unge, i de industriali-

serede lande. Vi føler os overbevist om, at et nært samarbejde mellem regeringer, arbejdere og arbejdsgivere, således som det finder udtryk i denne organisation, er en nødvendig forudsætning for, at en sådan appel til ungdommen skal føre til det ønskede resultat."

I slutningen af sit indlæg kom departementschefen — med særligt sigte på en plan inden for Europarådet — ind på vigtigheden af at undgå det dobbeltarbejde, der bliver følgen af, at flere internationale organisationer tager de samme opgaver op. Senere under debatten gav den svenske regeringsrepræsentant, generaldirektør *Bertil Olsson* tilslutning til disse betragtninger.

I sin svartale udtalte generaldirektør *Morse*, at den økonomiske udvikling i de underudviklede lande ikke blot et spørgsmål om penge og maskiner, men også afhænger af en menneskelig faktor, hvad der finder udtryk i de enkeltes faglige dygtighed, adfærd og evne til at samarbejde.

Vedrørende ILOs fastsættelse af normer sagde generaldirektøren, at disse normer skal virke ansporende på de enkelte lande, men at der i stigende grad må tages hensyn til lande på forskelligt udviklingstrin og til den hast, hvormed disse landes forhold ændres.

Generaldirektøren nævnede, at flertallet af dem, der kunne påvirke den økonomiske udvikling i de kommende 10-15 år gennem deres indflydelse på statens, industriens eller fagbevægelsens politik, allerede havde dannet sig en opfattelse af de økonomiske og sociale spørgsmål, en opfattelse, der mere støttes på praktiske erfaringer end på studier, og at det planlagte institut for studier af socialpolitikken og arbejdslivet ville give dem en lejlighed til at fordybe sig i disse spørgsmål og udveksle synspunkter.

Vedrørende ungdommens behov for at kunne have tillid til samfundet sagde *Morse* bl. a., at det gjaldt om at give de unge forståelse af de kræfter, der virker for samfundets udvikling, og at gøre dem interesserede i at tage del i dets fremskridt.

Til sidst kom *Morse* ind på årsagerne til, at tidligere tiders civilisation var gået i opløsning, og fandt, at det skyldtes mangel på det nødvendige samarbejde og mangel på tro på civilisationens enhed. For at forblive sundt må et samfund give ungdommen